

การพัฒนาทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยโดยใช้สื่อการสอนชุดฝึกกล้ามมือ

Development of early childhood writing skills through the use teaching materials of training hands kit

แพตนะรี จันทรากิรมย์
Patnaree Jantraphirom

Received: August 18, 2018
Revised: March 1, 2019
Accepted: March 12, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยโดยใช้สื่อการสอนชุดฝึกกล้ามมือ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) การศึกษาผลของการใช้สื่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัย 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังการใช้ชุดฝึกกล้ามมือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กนักเรียนชาย - หญิง อายุระหว่าง 3 - 4 ปี ศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนสาธิตอนุบาลราชมงคล คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 30 คน โดยเป็นกลุ่มทดลองเลือกแบบเจาะจงและกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน ใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 40 นาที รวม 24 ครั้ง เครื่องมือที่ใช้คือ สื่อการสอนชุดฝึกกล้ามมือและชุดทดสอบการเขียนของเด็กปฐมวัย แบบแผนการวิจัยเป็นแบบ Pretest - Posttest Design ข้อมูลที่ได้วิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่าทีชนิด t-test independent test ผลการศึกษาพบว่า ทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยหลังการใช้สื่อการสอนชุดฝึกกล้ามมือ อยู่ในระดับสูงขึ้นทุกด้าน โดยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนแตกต่างกันโดยกลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมหลังการใช้ชุดฝึกกล้ามมือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: เด็กปฐมวัย / สื่อการสอน / ชุดฝึกกล้ามมือ / ทักษะการเขียน

Abstract

Development of early childhood writing skills through the use Teaching materials of training hands kit. This research aimed to 1) The study of the effects of using instructional media to improve early childhood writing skills. 2) To compare the writing skills of early childhood between the experimental group and the control group after using the hands-on training kit. The target group for this study was male students aged 3-4 years. Study in Kindergarten Year 1 Semester 1 Academic Year 2017 Rajamangala Demonstration School Faculty of Home Economics Rajamangala University of Technology Thanyaburi. amount 30 people. The experimental group. Select Specific And control group. 30 persons, 8 weeks per week, 3 times a day, 40 minutes per day, 24 sessions. Tools used Teaching materials, hands-on exercises and early childhood writing tests. Research Pretest - Posttest Design. Data were analyzed by

t-test independent test. The study indicated that Early Childhood Writing Skills. In every higher level. The experimental group and the control group. The experimental group had higher scores than the control group after the use of hands-on training. At the .01 level of significance

Keywords : Early Childhood / instructional media / training hands kit / writing skills

บทนำ

เด็กวัย 2-5 ปีถือเป็นวัยทองของภาษา พัฒนาการของพวกเขาจะเจริญงอกงามอย่างมาก ซึ่งถ้าเด็กวัยนี้ได้รับการส่งเสริมอย่างถูกต้องและเพียงพอ จะทำให้การเรียนรู้ของเด็กพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว แต่มีเด็กจำนวนมากไม่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาการด้านนี้จากบ้านและโรงเรียนเท่าที่ควร ทำให้เด็กขาดประสบการณ์ทางภาษา เด็กวัยนี้มักจะถูกมองว่ายังไม่มีความสามารถในการอ่านและการเขียน ทั้งที่ในความเป็นจริงการเรียนรู้ของเด็กเริ่มตั้งแต่อายุยังน้อย และเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องพัฒนามาพร้อมกับการเรียนรู้ภาษาพูด ไม่จำเป็นต้องพูดได้คล่องก่อน ถึงจะมาเรียนการอ่านและการเขียน ปัจจุบันมีโรงเรียนอนุบาลหลายแห่งที่จัดประสบการณ์แบบเตรียมความพร้อม มักให้ความสำคัญกับการส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดมาก แต่ค่อนข้างละเลยเรื่องตัวอักษรและเสียง บางแห่งไม่จัดประสบการณ์ให้เด็กได้อ่านเขียนเลย เด็กได้รับประสบการณ์การอ่าน การเขียนน้อยมาก แต่ในทางตรงข้ามโรงเรียนบางแห่งเห็นว่า เด็กควรเริ่มอ่านเขียนอย่างจริงจังในชั้นอนุบาล จึงจัดประสบการณ์แบบเน้นอ่านเขียนอย่างจริงจัง ฝึกให้เด็กจดจำตัวอักษร แจกลูกประสมคำเช่นเดียวกับการเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา เด็กจึงถูกเร่งให้เรียนอย่างจริงจัง ทั้งที่เขาไม่มีความสนใจและครุณาแบบฝึกหัดพัฒนาทักษะทางภาษามาใช้กับเด็กอายุต่ำกว่า 6 ขวบ ซึ่งเป็นวิธีการที่ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การจัดประสบการณ์ทางภาษาแบบเร่งให้อ่านเขียนแบบผิดวิธีดังกล่าว ส่งผลให้เด็กเกิดความเครียดและเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนรู้ภาษา ซึ่งแท้จริงแล้วเด็กวัยนี้ควรเรียนรู้ภาษาจากกิจกรรมที่สอดคล้องกับธรรมชาติและพัฒนาการของเด็ก เช่น การเคลื่อนไหว การท่องคำคล้องจอง การร้องเพลง ฯลฯ การเรียนอ่านเขียนเกิดจากการที่เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เด็กสนใจในชีวิตประจำวัน การตอบสนองที่ดีจากบุคคลอื่น การเสริมแรงจากผู้ใหญ่และควรเกิดจาก

ความสนใจของเด็กเองไม่ใช่การถูกบังคับ ซึ่งผู้ใหญ่มีหน้าที่สำคัญในการสนับสนุนส่งเสริมสร้างแรงจูงใจให้เด็กสนใจจนสามารถอ่านเขียนได้ การส่งเสริมให้เด็กเกิดความสนใจในการอ่านเขียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะความสนใจเป็นรากฐานที่สำคัญที่จะทำให้คนเรามีความตั้งใจต่อการทำกิจกรรมต่างๆ ส่งผลให้บุคคลมีความสามารถทำกิจกรรมนั้นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าสามารถสร้างความสนใจให้กับเด็กอย่างได้ผลแล้ว จะทำให้เด็กตั้งใจฝึกทักษะนั้นๆ ได้อย่างจริงจัง ทั้งยังสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้นาน มีความมั่นใจจนเกิดเป็นนิสัยขึ้นมา เด็กไม่ควรถูกบังคับให้อ่านก่อนที่จะเกิดความสนใจอย่างชัดเจน และในการเขียนเช่นเดียวกันก็ไม่ควรเริ่มสอนเขียนอย่างเป็นทางการในวัยอนุบาล (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2541) กล่าวว่า การพัฒนากล้ามเนื้อให้แข็งแรง เด็กก็พร้อมที่จะลากลีลามือซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการเขียน เพราะความคล่องแคล่วของกล้ามเนื้อนิ้วมือมีความสัมพันธ์มากกับการเขียนของเด็ก วิธีการที่จะช่วยส่งเสริมความสนใจในการอ่านและเขียนให้กับเด็กควรเริ่มตั้งแต่ที่บ้าน และเมื่อเด็กเข้าสู่โรงเรียนอนุบาลจึงเป็นหน้าที่ของครู โดยในส่วนของโรงเรียนควรจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้เลือกทำกิจกรรมด้วยตนเอง ควรเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจและมีความหมายต่อเด็ก เช่น ส่งเสริมให้เด็กได้พูดเกี่ยวกับตนเอง มีโอกาสได้ทำกิจกรรมพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก เช่น การหยิบจับสัมผัสวัสดุอุปกรณ์ขีดเขียน

ดังนั้นการฝึกฝนให้เด็กเขียนหนังสือได้นั้นครูต้องตระหนักถึงการฝึกเขียน ที่อาศัยการลอกเลียนแบบ เน้นการฝึกกล้ามเนื้อเพื่อฝึกความสวยงามของลายมือนั้น จะแตกต่างกันโดยสิ้นเชิงจากการฝึกเขียนที่ใช้ความคิด ซึ่งเกิดขึ้นจากการฝึกคิดและถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาสัญลักษณ์ก็คือตัวอักษร การฝึกอย่างเป็นธรรมชาติทำได้โดยให้เด็กได้ฟังมาก อ่านมาก จนสามารถถ่ายทอดเองได้และค่อยฝึกฝนความถูกต้องสวยงามภายหลัง สภาพการณ์ของการสอนการเขียนให้กับเด็กอนุบาลในปัจจุบันพบว่า ครูมักละเลยการสอนการเขียน ถ้ามีการสอนการเขียน มักสอนแบบเดียวกันกับระดับประถมศึกษา ซึ่งผิดจากธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาของเด็ก การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนครูเป็นผู้มีบทบาทเสียส่วนใหญ่ ให้เด็กมีส่วนร่วมเพียงบางส่วน การจัดกิจกรรมจะเน้นครูเป็นศูนย์กลาง ครูใช้การควบคุมมากกว่าการกระตุ้น ทำให้เด็กมีพฤติกรรมการตอบสนองมากกว่าการริเริ่ม การปฏิสัมพันธ์กับเด็กมีน้อยเพราะครูไม่เข้าใจวิธีการส่งเสริม

การเรียนรู้ของเด็ก ทั้งที่กิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้นั้น ควรให้เด็กมีส่วนร่วมหรือดำเนินกิจกรรมให้มากที่สุด ครูเป็นเพียงผู้เตรียมเนื้อหาหรือประสบการณ์ให้เด็กค้นพบความรู้ด้วยตนเอง ต้องกระตุ้นให้เด็กได้ทำกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น จนเกิดความความสนใจในการเขียน อันเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษาในระดับสูงต่อไป (ภาวิณี แสหนวีสุข, 2538: 9) พฤติกรรมความสนใจในการเขียน สามารถสังเกตได้จากพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกให้เห็นถึงความสนใจ ตัวอย่างของพฤติกรรมความสนใจในการเขียน เช่น ทำกิจกรรมที่ใช้ดินสอ แสดงท่าทางเขียนหนังสือในการเล่นสมมติ ทำท่าเขียนหนังสือคัดลอกคำหรือข้อความโดยครูไม่ได้สั่ง นำผลงานที่ตนเขียนให้ผู้อื่นดูอย่างภาคภูมิใจ เขียนคำและข้อความอย่างคล่องแคล่ว สนุกสนาน สนใจงานเขียนของผู้อื่น เป็นต้น

การส่งเสริมทักษะทางภาษาแก่เด็กปฐมวัยเป็นสิ่งจำเป็น เพราะภาษาเป็นเครื่องมือในการแสดงออกของความคิด ความรู้สึก นอกจากนี้บรูเนอร์ (Bruner, 1983 : 55) กล่าวว่า ภาษาเป็นทั้งศาสตร์และศิลปะ ที่ต้องอาศัยทักษะทั้ง 4 ด้านคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อใช้ในการรับส่งข้อมูล ถ้าเด็กได้รับการส่งเสริมทักษะทางภาษาครบทุกด้านอย่างเพียงพอ จะทำให้การเรียนรู้ประสบการณ์ของเด็กเป็นไปอย่างมั่นคงยิ่งขึ้น ซึ่งกุลยา ตันติผลชีวะ (2547: 143) กล่าวว่าเด็กปฐมวัยเรียนรู้ภาษาจากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างและสิ่งต่างๆ จากการ ได้เห็น ได้ฟัง การได้สัมผัส การลองผิดลองถูกการเร้า และการให้แรงเสริม เป็นสิ่งที่ช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษาจนกระทั่งสามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารได้ ดังนั้นการที่เด็กจะสามารถสื่อ ความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจนั้นต้องอาศัยภาษา การเขียนเป็นการถ่ายทอดความเข้าใจ ความคิด ความรู้สึก และความต้องการ โดยผ่านการสื่อสารด้วยระบบเครื่องหมายอันได้แก่ ตัวอักษร (นฤมล เจียบแหลม, 2545: 1) เด็กจะใช้การเขียนเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ การเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่ยากสำหรับเด็กปฐมวัย เพราะการขีดเขียนต้องใช้กล้ามเนื้อที่แข็งแรง และเด็กในวัย 3 - 6 ขวบ กล้ามเนื้อมัดเล็กอยู่ในระหว่างพัฒนา ดังนั้น เด็กควรได้รับการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กเพื่อเตรียมความพร้อมในการขีดเขียน โดยการใช้วัสดุอุปกรณ์และกิจกรรมต่างๆ ที่เด็กจะได้ฝึกการใช้กล้ามเนื้อและฝึกการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมือและตา ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กมีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตประจำวันของเด็ก

กล้ามเนื้อมัดเล็กเป็นอวัยวะหนึ่งในการประกอบกิจวัตรประจำวันด้วยตนเอง เช่น การใส่ - ถอดกระดุม รูดซิป การแปรงฟัน ผูกเชือกกรองเท้า งานศิลปะ รวมทั้งการขีดเขียน ถ้าเด็กใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กได้คล่องแคล่ว จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่างๆ (อิธิฐาน พูลศิลป์ศักดิ์กุล, 2546 :111) และการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยควรส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง เพราะการประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อมัดเล็กยังไม่พร้อมเท่าที่ควร

การเล่นหรือการจัดกิจกรรมต่างๆ เป็นเครื่องมือในการที่ช่วยให้เด็กพัฒนาความพร้อมความสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อมือกับสายตา เด็กจะเรียนรู้อย่างสนุกสนานใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กเป็นเครื่องมือในการหยิบจับวัสดุต่างๆ ทำให้เข้าใจวิธีการใช้นิ้วจับดินสอได้อย่างถูกต้อง ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2541) อธิบายว่า การพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กให้แข็งแรง ทำให้เด็กพร้อมที่จะลากลีลามือซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการเขียน เพราะความคล่องแคล่วของกล้ามเนื้อมือมีความสัมพันธ์มากกับการเขียนของเด็ก ซึ่งกิจกรรมหรือสื่ออุปกรณ์จะช่วยส่งเสริมการใช้กล้ามเนื้อกับสายตาให้ประสานสัมพันธ์กัน การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อพัฒนาความสามารถในการควบคุมการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อมือ ตา เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของร่างกายได้อย่างประสานสัมพันธ์กัน และเพื่อวางรากฐานในการใช้มือที่ถนัดและเตรียมความพร้อมที่จะเขียนต่อไป แต่ครูและผู้ปกครองส่วนมากมักผลักดันให้เด็กฝึกการเขียนในขณะที่เด็กยังไม่พร้อม กล้ามเนื้อมัดเล็ก ยังไม่พัฒนา ทำให้เด็กเกิดความเครียดและไม่มีความสุขในการเขียน และอาจมีผลในเชิงลบต่อการเรียนรู้ทักษะทางการเขียนในอนาคตต่อไป

ดังนั้นชุดฝึกลีลามือเป็นสื่อการสอนที่ทำให้เด็กปฐมวัยเรียนรู้แบบบูรณาการ ให้เด็กผ่านการเรียนรู้ที่ผ่านประสบการณ์จริง เป็นสื่อการสอนในการส่งเสริมทักษะด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย ส่งผลให้เด็กปฐมวัยมีการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อมัดเล็ก มีคล่องแคล่วในการทำสิ่งต่างๆ เช่น การช่วยเหลือตนเอง การทำงานศิลปะ การขีดเขียนเส้นต่างๆ เป็นต้น เด็กที่เริ่มเขียนควรได้รับการฝึกลีลามือ เพื่อให้มือและนิ้วมือขีดเขียนเส้นต่างๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว และเพิ่มความมั่นใจในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ได้ดี ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยโดยใช้ชุดฝึกลีลามือ ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมให้เด็กปฐมวัยมีพื้นฐานด้านการเขียนเหมาะสมกับวัยที่ดีที่สุดต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลของการใช้สื่อการสอนชุดฝึกลีลามือในการพัฒนาการเขียนของเด็กปฐมวัย
2. เพื่อเปรียบเทียบการเขียนของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลองชุดฝึกลีลามือระหว่างกลุ่มตัวอย่างกับกลุ่มควบคุม

เครื่องมือวิจัยและวิธีการดำเนินงาน

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัย เด็กชาย-เด็กหญิงอายุ 3-4 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนสาธิตอนุบาลราชมงคล คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยมีกลุ่มทดลองจำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือในการวิจัย

2.1 ชุดทดสอบการเขียนของเด็กปฐมวัย โดยวัดจากความสามารถของเด็กในการใช้กล้ามเนื้อและตาได้อย่างสัมพันธ์กัน ในการลากเส้นโดยแบ่งเป็น 3 ด้าน มีดังนี้

ด้านที่ 1 ลีลามือเป็นความสามารถในการบังคับกล้ามเนื้อในการลากเส้นในช่องตามทิศทางที่กำหนด

ด้านที่ 2 การต่อภาพให้สมบูรณ์ เป็นการลากเส้นต่อจุดเพื่อให้เกิดภาพที่สมบูรณ์

ด้านที่ 3 การลากเส้นตามแบบ เป็นการลากเส้นต่อจุดโดยสามารถสร้างภาพตามแบบที่กำหนด

นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาและงานวิจัย มาสร้างชุดทดสอบการเขียนของเด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นแบบให้ลากเส้นจากจุดเริ่มต้นไปหาจุดหมาย มีทั้งหมด 13 ชุด ประกอบด้วยเส้นพื้นฐานที่สอดคล้องกับด้านที่ 1 ลีลามือเป็นความสามารถในการบังคับกล้ามเนื้อในการลากเส้นในช่องตามทิศทางที่กำหนด ด้านที่ 2 การต่อภาพให้สมบูรณ์ เป็นการลากเส้นต่อจุดเพื่อให้เกิดภาพที่สมบูรณ์ และด้านที่ 3 การลากเส้นตามแบบ เป็นการลากเส้นต่อจุดโดยสามารถสร้างภาพตามแบบที่กำหนด โดยในชุดแบบทดสอบการเขียนของเด็กปฐมวัยประกอบด้วย 1) เส้นตรงลง 2) เส้นตรงขึ้น 3) เส้นเฉียงซ้ายลง 4) เส้นเฉียงขวาขึ้น 5) เส้นเฉียงขวาลง 6) เส้นเฉียงซ้ายขึ้น 7) เส้นนอนไปทางขวา 8) เส้นนอนไปทางซ้าย 9) เส้นโค้งคว่ำไปทางขวา 10) เส้นโค้งคว่ำไปทางซ้าย 11) เส้นโค้งหงายซ้ายไปขวา 12) วงกลมซ้ายไปขวา 13) วงกลมขวาไปซ้ายและนำแบบทดสอบการเขียนของเด็กปฐมวัย มาทดสอบกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

โดยทดสอบก่อนการทดลอง มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้
ระดับค่าคะแนน 3 หมายถึง นักเรียนสามารถปฏิบัติ
การลากเส้นได้อย่างสมบูรณ์

ระดับค่าคะแนน 2 หมายถึง นักเรียนสามารถปฏิบัติ
การลากเส้นได้แต่ยังไม่สมบูรณ์

ระดับค่าคะแนน 1 หมายถึง นักเรียนสามารถนักเรียน
สามารถปฏิบัติกรลากเส้นได้ แต่ครูต้องให้ความช่วยเหลือ
ระดับค่าคะแนน 0 หมายถึง นักเรียนไม่สามารถลาก
เส้นได้ตามที่กำหนด

2.2 สื่อการสอนชุดฝึกลีลามือเพื่อส่งเสริมด้านการ
เขียนของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยดำเนินการ โดยการออกแบบ
ชุดฝึกลีลามือ 10 รูปแบบ ดังนี้ 1) สิงโตเจ้าลีลา 2) กล่อม
มหัศจรรย์ 3) โดเรมอนจอมช่วยเหลือ 4) นกเพนกวินพา
เพลิน 5) สมุดโน้ตเชิญชวน 6) หนูน้อยใส่ใจ 7) โปเกมอน
ชอบฝึกฝน 8) กล่อมทำเองเก่งจัง 9) ฝึกฝนหนูน้อย 10)
หนูทำได้ และนำสื่อการสอนชุดฝึกลีลามือนำมาจัดกิจกรรม
ให้กลุ่มทดลองได้ฝึกปฏิบัติตามแผนการจัดกิจกรรม

3. วิธีการวิจัย

3.1 การคัดเลือกกลุ่มเป้าหมาย

3.1.1 คัดเลือกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดย
การเลือกแบบเจาะจง และนำแบบทดสอบทักษะการเขียน
ของเด็กปฐมวัยมาวัดกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่ง
แบบทดสอบด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย มีดังนี้

ด้านที่ 1 ลีลามือเป็นความสามารถในการบังคับกล้ามเนื้อในการลากเส้นในช่องตามทิศทางที่กำหนด

ด้านที่ 2 การต่อภาพให้สมบูรณ์ เป็นการลากเส้นต่อ
จุดเพื่อให้เกิดภาพที่สมบูรณ์

ด้านที่ 3 การลากเส้นตามแบบ เป็นการลากเส้นต่อ
จุดโดยสามารถสร้างภาพตามแบบที่กำหนด โดยมีเกณฑ์
การให้คะแนนดังนี้

ระดับค่าคะแนน 3 หมายถึง นักเรียนสามารถปฏิบัติ
การลากเส้นได้อย่างสมบูรณ์

ระดับค่าคะแนน 2 หมายถึง นักเรียนสามารถปฏิบัติ
การลากเส้นได้แต่ยังไม่สมบูรณ์

ระดับค่าคะแนน 1 หมายถึง นักเรียนสามารถนักเรียน
สามารถปฏิบัติกรลากเส้นได้ โดยครูต้องให้ความช่วยเหลือ
ระดับค่าคะแนน 0 หมายถึง นักเรียนไม่สามารถลาก
เส้นได้ตามที่กำหนด

และนำผลการทดสอบการเขียนของเด็กปฐมวัยของ
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาคิดหาค่าคะแนนทางสถิติ
เป็นคะแนนก่อนการทดลองใช้ชุดฝึกลีลามือ

ตัวอย่างแบบทดสอบด้านการเขียน

ภาพที่ 1 แบบทดสอบด้านการเขียนลืลามือ

ที่มา : ภาพโดยผู้วิจัย พัฒนตรี จันทราภิรมย์

3.2 การสำรวจและคัดเลือกลักษณะสื่อการสอนในการพัฒนาการเขียนของเด็กปฐมวัย

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ทำการรวบรวมข้อมูลการใช้สื่อการสอนในการส่งเสริมการเขียนของเด็กปฐมวัย โดยการศึกษาหนังสือ เอกสารทางวิชาการ ตำราวารสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยผู้วิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมการวิจัยดังนี้

3.2.1 การคัดเลือกลักษณะสื่อการสอน

ทำการรวบรวมข้อมูลสื่อการสอนในการส่งเสริมด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย ชนิดต่างๆ โดยใช้เกณฑ์ในการคัดเลือก ดังนี้

มิติ หมายถึง สิ่งที่ทำให้ภาพมีความกว้าง ยาว ตื้น ลึก หนา บาง ตามสภาพความเป็นจริง จากการมองเห็น และจับต้องได้

ผิวสัมผัส หมายถึง บริเวณผิวนอก ของสิ่ง ต่าง ๆ ที่ปรากฏให้เห็น รับรู้ได้ด้วยการรับสัมผัสทางตา และกายสัมผัส ก่อให้เกิดความรู้สึกใน ลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น หยาบ ละเอียด มันวาว ด้าน และขรุขระ นุ่ม แข็ง เป็นต้น

ความคงทน หมายถึง ใช้งานได้เป็นเวลานาน มั่นคง แข็งแรง

ความทันสมัย หมายถึง ตามสมัย มีความนิยมในปัจจุบัน

ส่งเสริมด้านการเขียน หมายถึง การส่งเสริมพัฒนาการด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย

3.2.2 ขั้นตอนการสร้างสื่อการสอน

การสร้างสื่อการสอนชุดฝึกกล้ามมือเพื่อพัฒนาด้านความสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อมือกับสายตา ซึ่งนำไปการส่งเสริมด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยสร้างขึ้นครั้งนี้มีวิธีดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาและค้นคว้ารูปแบบสื่อการสอนในการส่งเสริมด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย
2. สร้างและการทดลองชุดฝึกกล้ามมือ มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ออกแบบชุดฝึกกล้ามมือ จำนวนทั้งหมด 10 รูปแบบ และนำมาสร้างสื่อการสอนที่สมบูรณ์ โดยชุดฝึกกล้ามมือทำจากผ้าสักหลาด ซึ่งในแต่ละรูปแบบประกอบด้วย การให้เด็กปฐมวัยได้ฝึกฝนการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก

ให้ประสานสัมพันธ์กับสายตา คือ การติดกระดุม การรูดซิป การร้อยเชือก การติดตีนตุ๊กแก การผูกโบว์ และการต่อเติมภาพ

2.2 นำชุดฝึกกล้ามมือที่สำเร็จมาทดลองใช้กับเด็กปฐมวัย ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Try Out) และนำมาปรับแก้ไขชุดสื่อการสอนชุดฝึกกล้ามมือให้สมบูรณ์และเหมาะสมกับเด็กปฐมวัย

2.3 นำชุดฝึกกล้ามมือ 10 รูปแบบ คือ 1) สิงโตเจ้าลีลา 2) กล้องมหัศจรรย์ 3) โดเรมอนจอมช่วยเหลือ 4) นกเพนกวินพาเพลิน 5) สมุดโน้ตเชิฐชวน 6) เซตใส่ใจ 7) ไปเกม่อนวัยฝึกฝน 8) กล้องทำเองเก่งจัง 9) ฝึกฝนหน่อย และ 10) หนูทำได้ ทดลองจัดกิจกรรมให้กับกลุ่มทดลอง ในเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 40 นาที รวม 24 ครั้ง ดังภาพตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างชุดฝึกกล้ามมือ

ภาพที่ 2 ตัวอย่างชุดฝึกกล้ามมือ

ที่มา : ภาพโดยผู้วิจัย พัฒนบุรี จันทราภิรมย์

ตัวอย่างการจัดกิจกรรมโดยใช้ชุดฝึกกล้ามมือ

ภาพที่ 3 ตัวอย่างการจัดกิจกรรมโดยใช้ชุดฝึกกล้ามมือ

ที่มา : ภาพโดยผู้วิจัย พัฒนบุรี จันทราภิรมย์

3. หลังจากการทดลองใช้ชุดฝึกกล้ามมือเสร็จสิ้นตามระยะเวลาที่กำหนด ให้เด็กกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทดสอบแบบทดสอบด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย อีกครั้งหลังการทดลอง และนำมาหาผลค่าคะแนนทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบทดลองและมีกลุ่มควบคุม (Independent Sample) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่า t โดยอาศัยการทดลองเปรียบเทียบสองกลุ่ม คือกลุ่ม

ทดลองและมีกลุ่มควบคุม โดยการวัดผลก่อนและหลังการทดลอง (t-test dependent) วิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ผลการวิจัย/การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยโดยใช้สื่อการสอนชุดฝึกกล้ามมือ สามารถวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัยได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ทักษะการเขียนก่อนและหลังการทดลองการใช้ชุดฝึกลีลามือของกลุ่มทดลอง

(N = 30 คน)

ทักษะการเขียน ของเด็กปฐมวัย	การทดลอง ก่อน/หลัง	X	SD	t	sig
ด้านลีลามือ	ก่อนการทดลอง	3.70	0.91	-19.91	.000
	หลังการทดลอง	7.83	0.64		
ด้านการลากเส้นตาม แบบ	ก่อนการทดลอง	3.53	0.22	-18.25	.000
	หลังการทดลอง	7.83	1.12		
ด้านต่อภาพให้สมบูรณ์	ก่อนการทดลอง	3.13	1.01	-16.69	.000
	หลังการทดลอง	7.56	1.07		
รวม	ก่อนการทดลอง	10.36	1.97	-29.15	.000
	หลังการทดลอง	23.23	1.40		

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการทดลองของการใช้สื่อการสอนชุดฝึกลีลามือ ของกลุ่มทดลอง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยหลังการใช้สื่อการสอนชุดฝึกลีลามือคะแนนการทดสอบทักษะการเขียนด้านลีลามือ ด้านการลากเส้นตาม

แบบ และด้านต่อภาพให้สมบูรณ์ มีค่าสูงกว่าคะแนนก่อนการใช้สื่อการสอนชุดฝึกลีลามือ โดยทักษะการเขียนต่อภาพให้สมบูรณ์ มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด ด้านลากเส้นตามแบบ รองลงมา และด้านลีลามือ ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ทักษะการเขียนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

(N = 30 คน)

ทักษะการเขียน ของเด็กปฐมวัย	การทดลอง ก่อน/หลัง	X	SD	t	sig
ด้านลีลามือ	ก่อนการทดลอง	3.20	1.06	-20.55	.000
	หลังการทดลอง	7.13	1.01		
ด้านการลากเส้นตาม แบบ	ก่อนการทดลอง	3.20	1.95	-10.11	.000
	หลังการทดลอง	5.10	0.92		
ด้านต่อภาพให้สมบูรณ์	ก่อนการทดลอง	3.53	1.07	-14.99	.000
	หลังการทดลอง	5.70	1.23		
รวม	ก่อนการทดลอง	9.93	1.63	-29.49	.000
	หลังการทดลอง	17.93	1.89		

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและ หลังการทดลองของกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยการทดสอบทักษะการเขียน ด้านลีลามือ ด้านการลากเส้นตามแบบ และด้านต่อภาพ

ให้สมบูรณ์ มีค่าคะแนนหลังทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยทักษะการเขียนด้านลีลามือมีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด ด้านต่อภาพให้สมบูรณ์ รองลงมา และด้านการลากเส้น ตามแบบ ตามลำดับ

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

(N = 30 คน)

ทักษะการเขียน ของเด็กปฐมวัย		การทดลอง ก่อน/หลัง	X	SD	t	sig
ด้านลีลามือ	กลุ่มทดลอง	ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง	3.70 7.83	0.91 0.64	1.95	.056
	กลุ่มควบคุม	ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง	3.20 7.13	1.06 1.01	3.20	.002
ด้านการลากเส้น ตามแบบ	กลุ่มทดลอง	ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง	3.53 7.83	0.22 1.12	1.11	.271
	กลุ่มควบคุม	ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง	3.20 5.10	1.95 0.92	10.33	.000
ด้านต่อ ภาพให้สมบูรณ์	กลุ่มทดลอง	ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง	3.13 7.56	1.07 1.23	1.48	.142
	กลุ่มควบคุม	ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง	3.53 5.70	1.07 1.23	6.24	.000
รวม	กลุ่มทดลอง	ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง	10.36 23.23	1.63 1.89	0.46	.000
	กลุ่ม ควบคุม	ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง	9.93 17.93	1.63 1.89	12.31	.000

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของคะแนนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยก่อนทดลองทักษะการเขียนด้านลีลามือ ด้านการ ลากเส้นตามแบบ และด้านต่อภาพให้สมบูรณ์ มีค่าคะแนน ไกล่เคียงกัน และหลังทดลองกลุ่มทดลอง มีผลค่าคะแนน ทักษะการเขียนสูงกว่ากลุ่มทดลองในทุกด้าน

ให้ทักษะการเขียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยก่อนการทดลองมีค่า คะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกัน และหลังการทดลองกลุ่มทดลอง มีค่าคะแนนทักษะการเขียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมในทุกด้าน คือ ด้านลีลามือ ด้านการลากเส้นตามแบบ และด้านต่อภาพ ให้สมบูรณ์

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาการใช้สื่อการสอนชุดฝึกลีลามือเพื่อ พัฒนาการเขียนของเด็กปฐมวัย โดยผู้วิจัยได้นำสื่อการ สอนที่มีการพัฒนารูปแบบ นำมาให้เด็กกลุ่มทดลองได้ ปฏิบัติผ่านการจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน พบ ว่า สื่อการสอนชุดฝึกลีลามือเป็นสื่อการสอนที่มีผลให้เด็ก ปฐมวัยมีทักษะการเขียนสูงขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบการเขียนของเด็กปฐมวัยก่อน และหลังการทดลองชุดฝึกลีลามือระหว่าง กลุ่มทดลองกับ กลุ่มควบคุม พบว่า การใช้สื่อการสอนชุดฝึกลีลามือ มีผล

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนของเด็ก ปฐมวัยโดยการใช้สื่อการสอนชุดฝึกลีลามือ มีวัตถุประสงค์ 1) การศึกษาผลของการใช้สื่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะ การเขียนของเด็กปฐมวัย 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการ เขียนของเด็กปฐมวัยระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม หลังการใช้ชุดฝึกลีลามือ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้ง ไว้แสดงให้เห็นว่าการใช้สื่อการสอนชุดฝึกลีลามือ ส่งผล ให้เด็กปฐมวัยมีความทักษะการเขียนสูงขึ้น โดยทักษะการ เขียนของเด็กปฐมวัยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่ม

ทดลองมีคะแนนทักษะการเขียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมในทุกด้าน คือ ด้านลีลามือ ด้านลากเส้นตามแบบ และด้านต่อภาพให้สมบูรณ์

จากการสำรวจกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ พบว่าเด็กปฐมวัยในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กที่ไม่แข็งแรง ขาดความมั่นใจในการปฏิบัติกิจกรรม เช่น การปฏิบัติกิจกรรมวาดภาพระบายสี การขีดเขียนตามจินตนาการของตนเอง การปั้นแป้งโดว์ รวมทั้ง การช่วยเหลือตนเองในการแต่งตัว ใส่ถุงเท้า รองเท้า เป็นต้น เนื่องจากกล้ามเนื้อมัดเล็กยังไม่มีความแข็งแรง เกิดอาการไม่ชอบในการปฏิบัติกิจกรรมทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน จึงควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาการจัดกิจกรรมให้ได้รับประสบการณ์ที่ผ่านกระบวนการคิดที่หลากหลาย สามารถลงมือกระทำด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม การได้ลงมือกระทำ การจับต้องสัมผัส ทำให้เด็กเข้าใจและรวบรวมประสบการณ์ทั้งหมดเข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นประสบการณ์สำคัญสำหรับการเรียนรู้ของเด็ก สอดคล้องกับแนวคิดของ ดิวอี้ (Dewey) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากการกระทำ (Learning by doing) และสอดคล้องกับเพียเจต์ และเฮลเดอร์ (วรวรรณ เหมชะญาติ. 2536 : 31 -33 ; อ้างอิงจาก Piaget ; & Inhelder) ที่กล่าวว่า เด็กเข้าใจสิ่งต่างๆ และความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับวัตถุด้วยโดยการลงมือกระทำกับวัตถุโดยตรงเป็นสิ่งสำคัญซึ่งนำไปสู่พื้นฐานในการเขียนที่เหมาะสมกับวัย

สื่อการสอนที่เปิดโอกาสให้เด็กเกิดการเรียนรู้จากการลงมือกระทำและปฏิบัติจริงกับสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ โดยผ่านการใช้ประสาทสัมผัสจากการมองเห็น การฟัง การสัมผัส ซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติของเด็กปฐมวัยที่เป็นวัยของการสำรวจ ค้นคว้า มีความอยากรู้อยากเห็นและสนใจสิ่งแวดล้อมรอบตัว การได้ลงมือกระทำการจับต้องสัมผัสทำให้เด็กเข้าใจ และรวบรวมประสบการณ์ทั้งหมดเข้าด้วยกัน การสร้างสื่อการสอนชุดฝึกลีลามือเป็นการจัดทำสื่อการสอนให้เด็กได้ลงมือกระทำกับสื่อวัสดุอุปกรณ์โดยตรง เช่น ก่อนที่จะลงมือปฏิบัติกิจกรรมการใช้ชุดฝึกลีลามือ มีการสนทนา การเปรียบเทียบความเหมือนความต่างของสื่อการสอนชุดฝึกลีลามือ ให้เด็กได้คิดหาคำตอบด้วยตนเอง พร้อมทั้งฝึกพยายามปฏิบัติกิจกรรมให้ได้ด้วยตนเอง ผ่านการลองผิดลองถูก เด็กเรียนรู้ และทดลอง ได้อย่างหลากหลาย ซึ่งในขณะที่เด็กปฏิบัติกิจกรรมการใช้ชุดฝึกลีลามือโดยที่มีการร้อยเชือก การติดกระดาษ การติดดินตึกแก การรูตชิปและต่อเติมภาพ เป็นต้น มีผลทำให้เด็กได้พัฒนากล้ามเนื้อมือ

และการทำงานที่ประสานสัมพันธ์กันระหว่างมือกับตา ซึ่งสอดคล้องกับเพียเจต์ ที่กล่าวว่า เด็กเรียนรู้จากการกระทำกับสื่อวัสดุด้วยตนเอง และใช้ทุกส่วนของร่างกายในการทำกิจกรรมได้อย่างเต็มศักยภาพ

หลังจากการใช้สื่อการสอนชุดฝึกลีลามือ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเขียนของเด็กปฐมวัย ทำให้เด็กปฐมวัยมีทักษะการเขียนที่เหมาะสมกับวัย ผลโดยรวมการใช้สื่อการสอนชุดฝึกลีลามือทำให้กลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง และกลุ่มทดลองมีผลทักษะการเขียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จะเห็นได้ว่าการใช้สื่อการสอนชุดฝึกลีลามือเป็นกิจกรรมที่让孩子ได้ฝึกสัมพันธ์ระหว่างมือกับสายตา และการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อมือ การให้เด็กได้ลงมือทำ การจับต้องสัมผัส ทำให้เด็กเข้าใจ และรวบรวมประสบการณ์ทั้งหมดเข้าด้วยกัน การกระทำซ้ำๆ จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับกฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) ของธอร์นไคด์ (Thorndike) ที่เชื่อว่าการกระทำซ้ำๆจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับ พัฒนา ชัชพงศ์ (2541 : 122) กล่าวว่า การพัฒนากล้ามเนื้อมือให้แข็งแรง เด็กก็พร้อมที่จะลากเส้นลีลามือ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการเขียน และการเรียนรู้ผ่านการลงมือ ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้โดยง่ายและสอดคล้องกับธรรมชาติของเด็ก การเรียนในระดับปฐมวัยเป็นการเรียนเพื่อเสริมสร้างความสามารถของเด็ก โดยเฉพาะ ความสามารถในการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อ และนิ้วมือในการทำกิจกรรมต่างๆ โดยสัมพันธ์กับการใช้สายตา และส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษา ยิ่งไปกว่านั้นความสำเร็จในการปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง จะช่วยให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ทั้งนี้เนื่องมาจากสื่อการสอนชุดฝึกลีลามือเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสนใจของเด็ก และสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กเป็นอย่างดีอีกทั้งยังส่งเสริมการประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อมือและตา และช่วยผ่อนคลายความเครียดทางอารมณ์ ส่งเสริมความคิดอิสระ ความคิดจินตนาการ ฝึกการรู้จักทำงานด้วยตนเอง มีอิสระในการเล่น และยังนำไปสู่การเรียนเขียนอ่านอย่างสร้างสรรค์ นอกจากนี้ นิตยา ประพุดติกิจ (2539 : 174 - 175) ยังกล่าวสนับสนุนการส่งเสริมการเขียนของเด็กปฐมวัยว่ากิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาการเขียนคงเป็นกิจกรรมที่เป็นการเคลื่อนไหวของร่างกาย โดยเฉพาะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กที่มีความสำคัญ ดังนั้นชุดฝึกลีลามือเป็นสื่อการสอนที่เด็กได้ใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก

ในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง เรียนรู้จากการ
กระทำ ปฏิบัติจริงได้กระทำอย่างอิสระ และทำซ้ำๆ บ่อยๆ

ทำให้มีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัย ส่งผลให้เด็กปฐมวัย
มีทักษะการเขียนสูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ:โรง
พิมพ์ ชูมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
กุลยา ตันตผลาชีวะ.(2547). **กิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เอ็ดสัน
เพรสโปรดักส์.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2541). **เอกสารประกอบการสอน
ชุดวิชาสื่อการสอน ระดับมัธยมศึกษา**. (พิมพ์
ครั้งที่ 17). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรร
มาธิราช.
- นฤมล ฉะบับแหลม. (2545). **การศึกษาพัฒนาการด้าน
การเขียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัด
ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติ**.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย).
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- นิตยา ประพุดติกิจ.(2539). **การพัฒนาเด็กปฐมวัย**.
กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- พัฒนา ชัชพงศ์.(2541). **ทฤษฎีและปฏิบัติการพัฒนา
หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย**. กรุงเทพฯ: ภาค
วิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภาวิณี แสนทวิสุข. (2538.) **การพัฒนาชุดการจัดประสบการณ์
การเขียนร่วมกันตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ
สำหรับเด็กอนุบาล**. วิทยานิพนธ์.ค.ม. ภาควิชา
ประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- วรวรรณ เหมชะญาต.(2536). **ผลการจัดกิจกรรมการเรียน
การสอนตามแนวคิดของกาเย่ที่มีต่อความ
สามารถในการรับรู้ด้านมิติสัมพันธ์ของเด็ก
ก่อนวัยเรียน**. วิทยานิพนธ์.ค.ม. มหาบัณฑิต.
(การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร.
- อริชฐาน พูลศิลป์ ศักดิ์กุล. (2546). **กระตุ้นกล้ามเนื้อมัดเล็ก
เสริมสร้างสติปัญญา**. บันทึกคุณแม่ 9 (118):
110 – 114.
- Bruner, J.S. (1961). **The Process of Education**.
Harward University Press Cambridge Mas-
sachusetts.
- Piaget, J. (1952). **Play Dreams and Imitation in
childhood**. New York : W.W. Narton &
Company, Inc.
- Charesworth, R. (1987). **Understanding Child
Development**. New York: Delmar Publisher
Company.